

fra Borde saa vidt muligt ikke er udsatte for at komme til Skade uden ved Mangel paa tilbørlig Forsigtighed.“ Herunder henhører ogsaa efter Omstændighederne en Foranstaltning som den, det ærede Medlem nævnede. Hvor vidt og i hvilket Omfang man vil finde det rigtigt at foreskrive noget saadant, maa bero paa nærmere Overvejelse indenfor Skibstilsynet.

Det ærede Medlem har ved denne Lejlighed paa ny fremdraget en Ting, han tidligere har omtalt: Anbringelse af Kogekasser i Redningsbaade. Jeg maa derom sige, at Ønsket eller Kravet om en saadan Foranstaltning fremkom særlig under de fortvivlede Forhold, som Undervandsbaadskrigen medførte, hvor Skibene var udsatte for uden Varsel og med fantastisk Hurtighed at blive sendte til Bunds midt paa Havet. Under almindelige Forhold vil vel Faren for Forlis af Skibe ikke være just af den Art, og Spørgsmaalet om, hvad man bør kræve, at der skal være anbragt i Redningsbaade, vil til Dels være betinget af, at man ikke derved belemrer Redningsbaadene saaledes, at hvad der vindes paa den ene Led, tabes paa den anden. Det har været Genstand for mange Undersøgelser og Eksperimenter, hvilke Apparater der kunde være vel egnede til Anvendelse som Kogekasser, og Ministeriet har godkendt visse Konstruktioner af saadanne. Men det bliver fra Skibsfartens Side fremført, at hvordan man end indretter dem, er det ret uhaandterlige Apparater, der tager betydelig Plads op i Baadene, og jeg tør derfor ikke paatage mig uden videre at sige, at det vil være ønskeligt at paabyde, at alle Redningsbaade skal være udstyrede med Kogekasser.

Det ærede Medlem nævnede fremdeles, at han vilde finde det ønskeligt, at Tilsynet er bemyndiget til at skride ind, hvis der viser sig væsentlige Mangler i Henseende til Udstyr, Vedligeholdelse, Renholdelse o. s. v. i Opholdsrummene for Mandskabet. Men dette er i korte Ord allerede sagt i Lovforslaget. I § 4, E. 17., er der Hjemmel for Udstedelse af Forskrifter med Hensyn til Opholdsrummenes Indretning, Udstyr, Belysning, Ventilation, Opvarmning, Vedligeholdelse og Renholdelse, og saa indeholder Lovforslagets § 15 den almindelige Regel, at „Tilsyn med Overholdelsen af de for Skibe gældende Paabud og Forskrifter føres af det under Handelsministeriet hørende Skibstilsyn“. Skibstilsynet har saaledes umiddelbar Ret til at gribe ind og sørge for, at de For-

skrifter, som gives med Hensyn til Opholdsrummenes Udstyrelse, Vedligeholdelse o. s. v., overholdes.

Det ærede Medlem udtalte fremdeles, at han ikke er sikker paa, at Definitionen i § 29 af et usødydigt Skib er udtømmende, idet han fremdrog som et Eksempel, at et Skib kan komme ind i Havn med Slagside, i hvilket Tilfælde det ikke uden at have faaet Mangelen afhjulpet bør have Lov til at gaa til Søs igen, eftersom det maa anses for at være usødygtigt. Ogsaa dette Tilfælde vil sikkert falde ind under Ordlyden af § 29, idet der blandt de Omstændigheder, som bevirker, at et Skib kan erklæres for usødygtigt, ogsaa er nævnt, at Lasten er fejlfuldt stuvet eller anbragt. Nu kan man maaske nok sige, at hvis det er Skibets Arbejde i Søen, der bevirker, at Lasten forskyder sig, er dette ikke en fejlfuld Anbringelse af Lasten, der er Tale om; men der er dog neppe Tvivl om, at det Tilfælde, det ærede Medlem nævnede, vil blive betragtet som faldende ind under de Forhold, der er afgørende for, hvorvidt Skibet er usødygtigt eller ej.

Det ærede Medlem har endvidere savnet en Forskrift om, at Skibet skal være forsynet med Pumper, og hvorledes disse Pumper skal være indrettede. Dette falder imidlertid ind under Bestemmelserne i Lovens § 4 om, at Skibet skal være forsynet med behørig Indretninger til Lænsning og med alle fornødne Redskaber, Inventar o. s. v., og at Skibet skal være forsynet med betryggende Redningsmateriel til Sikring i Ulykkestilfælde o. s. v. Hvis man alligevel skulde finde, at det er ønskeligt udtrykkelig at nævne Ordet Pumper, kan jeg næppe have noget derimod; jeg mener blot ikke, det er nødvendigt.

Til Slutning endnu kun dette. Det ærede Medlem henstillede, at ved Ansættelse af Skibsinspektører og Skibssynsmænd skulde man ogsaa tage Hensyn til den tjenende, arbejdende Sømandsstand. Jeg skal dertil sige, at min Tanke er, at det Korps af Inspektører og Synsmænd, der bliver at udnævne, skal saa vidt muligt rumme Repræsentanter for al den Indsigt i forskellige Henseender, som kræves til fuldt ud at kunne bedømme et Skib, baade dets Sødygtighed og dets tekniske Egenskaber, og ogsaa Mænd, som er i Besiddelse af den praktiske Erfaring, som er ønskelig for at kunne vaage over, at Skibet i Henseende til Udstyr, Opholdsrum for Mandskab o. s. v. er fuldt ud fyldestgørende.

Hermed sluttede Forhandlingen.